

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoE/261/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114216209
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4114216209.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: Advocate, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 36 865 141 proti povinnému: F. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/XX, D., o vymoženie sumy 531,- eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 10Er/603/2014-14 zo dňa 9. júla 2014, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Nitra ako súd prvého stupňa zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, vedenej pod sp. zn. EX 7780/14. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 41 ods. 2 písm. d), § 44 ods. 2, 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len "Exekučný poriadok"), § 45 ods. 1, 2, 3 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len "Zákon o rozhodcovskom konaní"), § 25 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 1 ods. 1, 2, § 2 písm. a) a b), § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov a § 3 ods. 1, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 4 písm. r), 5, § 54 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len "Občiansky zákonník") a článkami Smernice Rady EÚ č. 93/13 EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním spísaným do zápisnice pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým dňa 20.02.2014, žiadal súdneho exekútora o vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 12700/11 zo dňa 17.08.2012, zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., IČO: 35 922 761, Karloveské rameno 8, Bratislava (ďalej len "rozhodcovský rozsudok"). Povinnosť plniť bola povinnému uložená na základe Zmluvy o úvere č. 103600107 uzatvorenej medzi oprávneným a povinným dňa 20.04.2010. Súd prvého stupňa zistil, že sa v tomto prípade jedná o spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý sa preto musí použiť spotrebiteľské právo, jedná sa o spotrebiteľský úver. Zo samotnej zmluvy a jej súčasťou - obchodných podmienok - je zrejmé, že Všeobecné podmienky boli už vopred pripravené dodávateľom - veriteľom pre veľký počet spotrebiteľov - dlžníkov na predtlačenej tlačive, s rovnakým obsahom pre každú úverovú zmluvu, a preto povinný dlžník ani nemohol ovplyvniť ich obsah a zmluvné dojednania (§ 53, odsek 1,2,3 Občianskeho zákonníka). Súd prvého stupňa bral do úvahy aj to, že v takejto forme napísaná zmluva ako aj obchodné podmienky - maličké písmenká, nahustený text bez odsekov, ktorá forma znemožňuje ich riadne prečítanie zo strany spotrebiteľa, sú vypracované nezrozumiteľne (najmä pre spotrebiteľov, ktorí právnické vzdelanie nemajú) a týmto spôsobom porušujú informačné povinnosti zakotvené v zákone o spotrebiteľských úveroch, v zákone o ochrane spotrebiteľa a v Občianskom zákonníku. Súd prvého stupňa taktiež poukázal, že z predloženej úverovej zmluvy, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok, nebolo vôbec možné zistiť podmienky, ku ktorým

sa povinný zaviazal, nakoľko v tejto časti, a to v časti podmienok, je úplne nečitateľná vzhľadom na veľkosť písma, rôznych medzier medzi slovami ako aj v slovách. V posudzovanej veci sa oprávnený domáha návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 20.02.2014 vymoženiu povinnosti vo výške 531,- eur s prísľušenstvom, nakoľko povinný neuhradil žiadnu splátku. Súd prvého stupňa mal preukázané, že súčasťou obsahu formulárovej zmluvy, ktorú oprávnený v rámci svojej podnikateľskej činnosti používa v prípadoch uzatvárania zmlúv rovnakého druhu a neurčitého počtu je aj rozhodcovská doložka - bod 15. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Podľa názoru súdu je však dojednanie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve neprijateľnou podmienkou, ktorá je zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Rozhodcovská doložka umožňujúca dodávateľovi výber rozhodcovského konania nenapĺňa záujem na ochrane spotrebiteľa. Rozhodcovskú doložkou si spotrebiteľ osobne nevyjednal a nemal na výber, vzhľadom na jej splnenie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mal len možnosť zmluvu ako celok odmietnuť, alebo podrobiť sa všetkým úverovým podmienkam, a teda aj tomu, že prípadný spor sa bude riešiť v rozhodcovskom konaní. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu. Podľa názoru súdu prvého stupňa, už len tieto skutočnosti možno považovať za dostačujúce na záver o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky vzhľadom na zásadný dopad tejto zmluvnej podmienky na vzťahy medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Takto formulovaná doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a preto je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Neprijateľná rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom. Akékoľvek plnenie priznané rozhodcom na základe rozhodcovskej doložky, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, je plnením, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Rozhodcovský súd ako z predmetného rozhodcovského rozsudku vyplýva absolútne opomenul aplikovanie príslušných kogentných vnútroštátnych a európskych noriem týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa. Rozhodcovský súd veľmi starostlivo posúdil postavenie a podnikateľské riziko oprávneného, avšak ochrane spotrebiteľa ako v zmluvnom vzťahu slabšej strany náležitú pozornosť nevenoval. Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvého stupňa dospel k záveru, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia je potrebné v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zamietnuť, nakoľko dojednanie rozhodcovskej doložky uvedené vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o úvere, na základe ktorej vznikol exekučný titul je v rozpore s dobrými mravmi, citovanými ustanoveniami slovenského právneho poriadku ako aj právneho poriadku Európskeho spoločenstva. Dojednaná rozhodcovská doložka je neprijateľnou podmienkou, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to v neprospech spotrebiteľa.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Mal za to, že exekučný súd v prejednávanej veci prekročil rámec preskúmvacej činnosti, ktorú mu zveril Exekučný poriadok a v jeho nadväznosti aj zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Poukázal na ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, ako aj na ustanovenia § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Uviedol, že exekučný súd v konaní o vydanie poverenia na vykonávanie exekúcie z predložených podkladov posudzuje exekučný titul z formálnej a materiálnej stránky. Zdôraznil, že formálne preskúmvanie exekučného titulu sa obmedzuje na dodržanie všetkých formálnych náležitostí exekučného titulu a preskúmvaním materiálnej stránky zisťuje súd, či sú splnené hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu. S poukazom na Nález ÚS SR 5/2000 uviedol, že exekučný súd nemôže v rámci exekučného konania zaujímať právne stanoviská a úvahy k výroku samotného exekučného titulu a musí sa obmedziť len na také dôvody zastavenia exekúcie, ktoré majú povahu skutkovo zjavných dôvodov, teda nemôže sa jednať o dôvody právneho posúdenia veci. Namietal, že postupom súdu v tejto veci a jeho výkladom ustanovenia § 45 zákona o rozhodcovskom konaní dochádza k nahradzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovských rozsudkov (podľa ust. § 40 cit. právneho predpisu) exekučným konaním, čo je v rozpore s obsahom a účelom zákona o rozhodcovskom konaní. Ďalej namietal neúplne zistený skutkový stav súdom prvého stupňa. Oprávnený a povinný uzatvorili rozhodcovskú zmluvu podľa § 3 a nasl. Zákona o rozhodcovskom konaní formou samostatného právneho úkonu na samostatnej listine. Vo veci námietky konajúceho súdu ohľadne znemožnenia voľby spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu pred štátnym súdom v súvislosti s ust. § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, poukázal na odôvodnenie

zákonodarcov, v zmysle ktorého je cieľom tejto úpravy umožniť spotrebiteľom rozhodnúť sa, kde uplatnia svoje práva. V danej veci konajúci súd konal nad rámec zákonných ustanovení.

Povinný ani súdny exekútor sa k odvolaniu oprávneného nevyjadri.

Napadnuté uznesenie vydal vyšší súdny úradník. Zákonný sudca nemienil odvolaniu oprávneného vyhovieť, nakoľko sa stotožnil s rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka.

Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd /§ 10 ods. 1 OSP/ preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné a preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa ustanovenia § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdiť.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že predmetné exekučné konanie začalo dňa 20.02.2014, kedy bola pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým spísaná zápisnica o návrhu na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., sp. zn. SR 12700/11 zo dňa 17.08.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.09.2012 a vykonateľnosť dňa 20.09.2012, podkladom ktorého bola Zmluva o úvere č. 103600107 zo dňa 20.04.2010 zabezpečená zmenkou vystavenou dňa 20.04.2010. Následne súd prvého stupňa obsadený vyšším súdnym úradníkom vydal napadnuté uznesenie.

Podľa § 243d ods. 2 Exekučného poriadku, na exekučné konania začaté v súlade s odsekom 1 alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, a ktoré neboli ukončené k 1. januáru 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase začatia exekučného konania, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 45 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise, b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a, b), alebo c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Podľa § 45 ods. 2 citovaného zákona v znení účinnom do 31.12.2014, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b), alebo c).

Podľa § 53 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie úplne a riadne odôvodnil.

Odvolací súd sa v danej právnej veci v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorý sa pri svojom rozhodovaní držal pokynov odvolacieho súdu, preto

sa v odôvodnení rozhodnutia obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia podľa § 219 ods.2 OSP.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dodáva, že ak súdny exekútor podá žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, súd v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku preskúma súlad exekučného titulu (v tomto prípade rozhodcovského rozsudku), žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a aj návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom.

V zmysle ust. § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014, exekučný súd je oprávnený posudzovať rozhodcovský rozsudok tak, ako keby právoplatný nebol a dáva mu právo posudzovať ho z hľadísk uvedených v ust. § 45 citovaného zákona. Exekučný súd je teda oprávnený a zároveň aj povinný posudzovať, či rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Preto, ak súd prvého stupňa posudzuje rozhodcovský rozsudok v tomto zmysle, nekoná nad rozsah zákona a pre toto posudzovanie potrebuje predloženie dokladov, na základe ktorých bol vyhotovený rozhodcovský rozsudok, ktorými v danom prípade je úverová zmluva.

Podľa Zákona o rozhodcovskom konaní, ak bolo zistené, že povinný bol zaviazaný k plneniu, ktoré je právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, exekučný súd konanie zastaví a podľa Exekučného poriadku, ak zistí rozpor exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne a až následne konanie zastaví. Zákonná úprava teda dáva exekučnému súdu právo preveriť a posúdiť rozhodcovský rozsudok aj z hľadiska, či plnenie uložené vo výrokovej časti rozsudku je dovolené a či zároveň nie je v rozpore s dobrými mravmi. Uvedené posudzuje exekučný súd ako predbežnú otázku predtým, ako vydá poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie.

Spotrebiteľská zmluva je v našom právnom poriadku definovaná v ust. § 52 Občianskeho zákonníka ako každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podmienkou pre posudzovanie zmlúv ako spotrebiteľských je najmä tá skutočnosť, že zmluvnými stranami sú dodávateľ a spotrebiteľ a jej charakteristickým znakom je to, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ bez možnosti spotrebiteľa tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Tieto zmluvy sú spravidla vopred pripravené na formulároch a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu tejto zmluvy alebo jej zmeny.

V danej právnej veci ide teda o spotrebiteľský vzťah, pretože účastníci bez pochyb vystupujú v postavení spotrebiteľa a dodávateľa. Súd je oprávnený aj bez návrhu v exekučnom konaní skúmať nekalú povahu sankcie obsiahnutú v zmluve o úvere a uplatnenú v rozhodnutí rozhodcovského súdu, ale aj preskúmať rozpor rozhodcovskej doložky s vnútroštátnymi predpismi v oblasti verejného poriadku, ako aj musí preskúmať aj bez návrhu nekalú povahu tejto doložky v súvislosti s čl. 6 Smernice rady 93/13/EHS. Článok 6 ods.1 tejto smernice má kogentnú povahu.

Právnym základom ochrany spotrebiteľa a spotrebiteľskej zmluvy je čl. 153 Zmluvy o založení Európskej únie, ktorý sa po vstupe Slovenskej republiky aplikuje aj na našom území a smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom, alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodujú v rozhodcovskom konaní, ktoré môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve podľa § 3 ods. 1, 2 Zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Bez ohľadu na formu, ako aj znenie rozhodcovskej doložky uzatvorenej medzi dodávateľom a spotrebiteľom je potrebné považovať rozhodcovskú doložku za neprijateľnú podmienku, ak vyznieva v neprospech spotrebiteľa a to vtedy, ak spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa a nebola individuálne dojednaná, čo platí aj pre daný prípad. Ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, súd i bez návrhu skúma aj to, či zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Teda exekučný súd je oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej (resp. platnej) rozhodcovskej doložky (zmluvy) (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. februára 2012 sp. zn. 3 Cdo 122/2011). Skúmaním platnosti rozhodcovskej

doložky (v spotrebiteľskej veci) súd prvého stupňa v exekučnom konaní nepreskúmaval vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale len realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. marca 2012 sp. zn. 6 Cdo 1/2012). Odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 372/2011-18 zo dňa 13.09.2011 súvisiace s problematikou neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom Ústavný súd SR konštatoval, že: "všeobecný súd je povinný v priebehu celého exekučného konania ex offo skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania. Jedným z týchto predpokladov je aj relevantný exekučný titul. Bez jeho existencie nemožno exekúciu vykonať". Ústavný súd SR v citovanom rozhodnutí poukázal aj na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v rozsudku z 27. januára 1997 vydanom pod sp. zn. 3 Cdo/164/1996 publikovanom v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. R 58/1997 uviedol, že "súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej". V tomto smere odvolací súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora vo veci C - 40/80, Asturcom Telecomunicaciones SL proti Cristina Rodríguez Nogueira zo dňa 6. októbra 2009. Z výroku uvedeného rozsudku vyplýva, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď potom, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offo nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Taktiež § 45 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní umožňuje súdu i bez návrhu exekúciu zastaviť.

S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd nesúhlasí s námietkou oprávneného, že súd prvého stupňa preskúmaval vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku. Uvedený postup súdu prvého stupňa nebol posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a nesmeroval k "zrušeniu", alebo k "zmene" tohto rozhodnutia; súd prvého stupňa si taktiež neosvojoval ani postavenie odvolacieho súdu. Skúmal iba, či oprávneným predložený rozhodcovský rozsudok je vykonateľný exekučný titul, medziiným, či ho vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor; pri riešení tejto otázky nebol súd prvého stupňa viazaný tým, ako ju vyriešil rozhodcovský súd (R 46/2012). Súd prvého stupňa bol oprávnený skúmať rozhodnutie označené v exekučnom konaní ako exekučný titul z hľadiska, či nejde o rozhodnutie ničotné, ktoré nevyvoláva žiadne právne účinky (viď IV. ÚS 78/2011 a tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. októbra 2012 sp. zn. 6 Cdo 105/2011, ktoré bolo uznesením občianskoprávneho kolégia z 29. novembra 2012 navrhnuté na uverejnenie v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky).

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa a na zdôraznenie správnosti uvádza, že dojednanie ohľadom rozhodcovskej doložky vyplývajúce z čl. 15. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru vyznievajú jednoznačne v neprospech spotrebiteľa, keďže odporca (povinný) toto dojednanie pri uzatváraní zmluvy nijakým spôsobom ovplyvniť nemohol. Teda iba v prípade, že by bola rozhodcovská doložka s odporcom pri uzatváraní zmluvy individuálne dojednaná, t.j. iba v prípade, ak by odporca mal danú možnosť význam tohto dojednania v celom rozsahu pochopiť a teda i ovplyvniť, bolo by možné konštatovať, že rozhodcovská doložka je dojednaná platne.

Odvolací súd iba zdôrazňuje mimoriadnu dôležitosť rozhodcovskej doložky, keďže následne v prípade spornosti nároku, napríklad neplnenia odporcom na základe uzatvorenej zmluvy, dochádza prakticky automaticky k podávaniu návrhov zo strany dodávateľov na rozhodcovský súd, ako tomu bolo i v tomto prípade. Uvedené vyplýva aj priamo z rozhodcovskej doložky obsiahnutej v článku 15. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktorý uvádza, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere, ručiteľského vyhlásenia, vrátane sporu o ich platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmenky zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené a) pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, alebo b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (OSP). Zmluvné strany sa dohodli, že ak ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne zo zmluvy o úvere, ručiteľského vyhlásenia, vrátane

sporu o ich platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj sporu, ktorý vznikne z dohody o vyplnení zmenky zabezpečujúcej predmetnú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo zrušenie na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciu podmienku rozhodcovskej doložky; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu.

Táto rozhodcovská doložka síce formálne pripúšťa rozhodovanie sporu pred všeobecným súdom, avšak ak jedna zo strán podá žalobu na rozhodcovský súd (žalobca) druhá strana (žalovaný) sa už nemôže domáhať svojich práv na všeobecnom súde, pretože to priamo rozhodcovská doložka vylučuje. Odvolací súd dospel k záveru, že táto rozhodcovská doložka odníma spotrebiteľovi (povinnej) domáhať sa svojho práva zo zmluvy na všeobecnom súde. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozhodcovskú doložku posúdil ako neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, ktorá spôsobuje jej neplatnosť.

Je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v rozpore so zákonom a nemôže byť (a to ani sčasti) spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého by oprávnenému voči povinnému vznikol nárok, ktorého vymoženia by sa mohol v rámci exekúcie domáhať.

Z uvedených podstatných dôvodov súd prvého stupňa ako exekučný súd správne, v štádiu posudzovania rozporu žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného a exekučného titulu so zákonom celú žiadosť súdneho exekútora zamietol, pretože exekučný titul, na základe ktorého žiadal súdny exekútor exekúciu vykonať vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti (neplatnú rozhodcovskú doložku) ani nemal byť vydaný, nakoľko rozhodcovský súd nemal ani právomoc rozhodovať spor účastníkov konania.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

Odvolací súd prijal toto rozhodnutie v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.